ΕΤΟΣ Β'. ΣΑΒΒΑΤΟΝ 13 ΜΑΡΤΙΟΥ 1865. ΑΡΙΘ. 102.

ΑΡΜΟΝΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

Η ΑΡΜΟΝΙΑ εξέρχεται Τρις της εβδομάδος, κατά Τεσδάτον και Χάββατον. Τιμή έτησία προπληρωτέα διά τους έντοπίους ακροατάς έπτα δραχμαί δώδεκα, διά τας επαρχίας και το εξωτερικόν τριάκοντα δύο δραχμαί. Πάσα αίτησις αφορώσα την εφημερίδα πρέπει νάναι ελευθέρα και πρέπει να διεύθυνται εις τον Διευθυντήν Μ. ΚΟΥΤΡΟΥΛΗν κατάστασιν και Πλατείαν.

Αι συνδρομαί εν Κωνσταντινουπόλει εις το Γραφείον της εφημερίδος εις Γαλατά, Μέγα Βασιλικόν, άγιος Ε, έτοιμ κατ Κωνσταντινουπόλει εις Γαλατά (Μπαγνό) δεύτερον πάτωμα. Δι τα Δημοσιεύματα πρώτα τρία Λεπτά εκάστη γραμμή. Τρία καταχρατικά τρία. Τρία καταχρατικά και Δεκάτου από εξήκοντα γρ. Δ. Δημόσιον και ιδιωτικόν γρ. Δ.

Ελευθερία μόνο έτσι τά καλά, χωστά δέ τά αίσχρά. (Αρσεν.)

Κωνσταντινούπολις, 12 Μαρτίου.

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΒΟΛΥ

Ως και άλλοτε ανάρχομεν, ο γαλλικός Γερουσία έξέστη συζητούσα την εις τον αύτοκράτορα λόγον απάντησιν. Δεν παραδιεξεχθήσεται τα σχέδια της απαντήσεως διά δύο λόγους πρώτον, διότι είναι απλή παράφρασις του αυτοκρατορικού λόγου και δεύτερον, διότι εκδέχεται ν' υποστή σημαντικάς λλλοίωσις.

Μεταξύτων λοιπόν της συζητήσεως (1) Πρόκειται περί της συνεδριάσεως της 9 Καρτ.

Δεν εξετηρήσαμεν βεβαίως αι της Άρμονίας αναγνώσται την γέρουσα Βουλή, τον παραδοξολόγον τούτον, πλην και εύφραδέστατον μέτρον. Ο μαρκήσιος και άρτος κατεκραυγάβλεπε την « εφοσίαν.

Ήρξατο δε πρώτος επαινών τον Αύτοκράτορα· το έλλειμ παρελείς στερέους, επαγγέλγόρων οπώ της Ιρτάσης κοινοβουλευτικον λαβύρινθον, όπως ζητήση απόλυτον ελευθερίαν του κοινοβουλευτικού βήματος, διά τον λόγον δτι, είπε, τό ελεύθερον βήμα είναι ό φοβερώτερ και τό ούς του θτημόνος. Άνευ τούτου ούδεν γίνεται, αλλ' ανευ αυτού είναι εβλαβ, έχον σφαλμούς όπως μή βλάπη και άπο όπως μή εκούη.

Ακολούθως καταφέρη τρομερόν κολάφισμα κατά των νομαρχών της Γαλλίας, όπερ προβλεπ την των τριουσιαστών χαλών, και μετακύτων εις τό θέμα του, εξεκολούθει ούτ πως

« Υπάρχουσι εύθυμοι μή λεγόμενοι καλοφρέσεων, άλλ' αίνιγμ όρεξιόντι να προέρχονται άπό τους βάκους, όταν ή άρμονίαν μέχρι τών άκουσμάτων, γίνονται δεκτοί, καί δι δεν κερδισπάσουν. Ο Αδόπαρτος γνώσκει ότι ή φιλέλευθ ολότητα άνάγκ μ βρίσκ τους άντιπαρξία εκδυτικών, καθ' γνωσιακόν μύσις τον καλύτερον τε κακών γνόμης, δεν σφηνώνουσι, διαβρύσεις τούς δρόμους της αύθεντ μ τον Καισρόν δεν ή λέ ζουν γνώσει τινές περί αύτου, διά ό τους δρόμους διαβρύσουν άπρ άποσπάται τούς άγωνάς όπως άποδώσουν τό την άλλοδαπ... » (σφόδρα.)

Τόν θέρμον τούτον καθησυχάζει ό μέτωρ, διαβεβαιών ότι είναι θερμός βουνεκρατιστής, εύσεβέστ δε καί αζίζ, μετά μακράν περιστροφήν, εἰς τό θέμα του, μυαρέστ ότι ό νόν εγκαιρίων της Γαλλίας γνώσκει τήν σημαντικήν άλλοίωσιν, την επαλλοίωσιν εἰς τας σχέσεις τών βασιλέων καί τών λαών, καί ότι άπαλλαντέτα μάντεία ό Ναπολέων Α΄. λέγων ότι οί λαοί καί οί βασιλείς είσίν άχθοί αδιάλλακτοι, άπερ ήν άλλοίς πρό τού 89. Της παρισταίσας ταύτης επαληθεύσεως, φέρει παρόδς τήν πρόνοιαν τού αύτοκρατορίαν, λέγει ότι ό Ναπολέων Γ. έσται μεγαλύτερος τού Α΄. καθ' γνώσιαν ότι, άν οί λαοί κάμνουν τάς επαναστάσεις ά τρόμος συνεχώς τάς προπαρασκευάζουσιν, εξαιτίας πλαίσιον ελευθερίαν διά τόν τύπον καί έστανε διά τά θέατρα, καί μετεβαίνει εἰς έτερον ζήτημα.

Ανοιχθή πάσαν είδος πολίτησις διά τήν Γαλλίαν, καί άπασαν την Ευρώπην, ή ζωή τού Αύτοκράτορος, κάτοφείται, έκ τών πραγμ, καθ' άπασαν τήν εύμετάβλ δύτυχισμόν, εἶτα δ' εξακολουθεί ως εξής·

Εφρασεν ως δεν διστάζομεν άνάκυπτ αίθεν κίνημ άμαύτης, ή Μαζίνης, καί αὐθε γνώσκουσι νά πράξωσιν κατ' αὐτού. β Ελλάς, μονοῆς τόσης, δι επαναστάσεως διά τών γραικών δικών καί μάς πλάτρόπ μή άρκούσιαν (!!), ή Ιταλία, πατρίς τού Μαζίνη, άφησεν εἰμαι διά τόν καρκίν στομάχ λυπεστόν· ή άγγλία δρίζει πάσαν διά τόν καρκίν τού Νανο Σάν, ό άπολελ άρκοντέτος, καί δι ε Ιστρία δέν άπολελύσει μήτε διάμα διά τόν γνωσίστατα μαθ' ής διαφανειάσε τά διαλύσματα τής καταβάς τον' καί δεν αξιόπιστα δι κέρδη μία καθρεπτίς ένα παγκόσμιο τόν Μαζίνη εἰς την διαστολήν!

Εἰς τρόπους αἱ τουάτου δεθρωτο (ξενγκζίστου. Ο Μαζίνη, ἤχη συνοίγης, κακούργους ὡς ἐκείνη, εἶτινες θά τόν προκλθον βεβαίως ἐπί χρόνιον. Αυτοπεί ή ἐστιοφόρ ἔχει καθόλου νά πολεμῆ τόν Μαζίνη.

Βεβαι περιττόν. Οἱ ἡγεμόνες, τῆς ἀγγλίας πρωξαργόντες, αἱ χωρηγούσες δουλοι τό Μαζίνη, εἰσί συνδεμοί τον' ἐκκλέσουν τόν αἰθέντον τών κακουργιάτων τ... Κόρμι, ὁ Μαζίνης δέν κυμάται αἰσπον' Κομάνε, θρούε! Δέν δύνανται νά εἰπωσι Κυμάτου Μαζίνη! Λοιπόν, ὁ Μαζίνης δέν κυμάται, καί ὁρμίζομε νά φιλοξενῆ νά κακουργήματά του. Θά εἶσαι τι, ἐπιβλθε ἐκπλῆξ τήν ἀστυφιλία.

Ἀλλ' γνώσκει πάλιν, ἀπολύτως εἰλέν' ἐχει ἐν ἐκείνοις. Ἐλπίζε ἐκκρασία ἐρωῆς, καθώς δυνάμεθα ὑπό τού πάρη τήν κατηγίαν ἐμοῦ, ἐν ἀμφίβ τη ἀναγκάγον.

Ο Μαζίνης σκέπτεται ἐπίσης νά ἐξῆ μίαν γνώσιν, τήν νά ἐπλοκῆ μή νά ἐγχειρίζει τού Βίκτορος τού Βίκτορος καί τών λαών, καί ὅτι ἀπαλλαντέτα τά μέντα ὁ Ναπολέων Α΄. λέγων ὅτι οἱ λαοί καί οἱ βασιλείς εἶσίν ἐχθροί ἀδιάλλακτοι, ὅπερ ἦν ἄλλοις πρό τού 89. Της παρισταίσας ταύτης επαληθεύσεως, φέρει παρόδς τήν πρόνοιαν τού αὐτοκρατορίαν, λέγει ὅτι ὁ Ναπολέων Γ. ἔσται μεγαλύτερος τού Α΄. καθ' γνώσιαν ότι, ἀν οἱ λαοί κάμνουν τάς επαναστάσεις ά τρόμος συνεχώς τάς προπαρασκευάζουσιν, εξαιτίας πλαίσιον ελευθερίαν διά τόν τύπον καί ἔστανε διά τά θέατρα, καί μετεβαίνει εἰς ἕτερον ζήτημα.

Ἀνοιχθή πάσαν εἶναι πολίτησις διά τήν Γαλλίαν, καί ἅπασαν την Εὐρώπην, ἡ ζωή τού Αὐτοκράτορος, κάτοφείται, ἐκ τών πραγμ, καθ' ἅπασαν τήν εὐμετάβλ δύτυχισμόν, εἶτα δ' ἐξακολουθεί ὡς ἑξῆς·

Ἀπό τού Μαζίνη, προελέξει τοῦπροέδρου, ὁ μέτωρ μετεβαίνει εἰς την συζήτησιν ἐπί τού σχεδίου τής πρός τον αὐτοκράτορα λόγον ἀπαντήσεως, ἀγχήμενος ἀπό τής συστηρίσεως τής συμβάσεως.

Διά τινά τό τόν κύριον Βουλή χαρακτηρίζοντα· ὁ πρός τόν τάπιν στοχτ τού, προερχομένη ἐκ λόγων πολιτικών καί οὐχί ἐκ θρησκευτικού αἰσθήματος, καί ἐγώρις την Ἰταλίαν ἀνεπαθικά του. Τοῦτο ἀρκοῦσι ν' ἀποδείξωσι ὅτι ἡ τής 15 Σεπτεμβρίου σύμβασις δέν εἶχε τό προσώπου τού μαρκησίου θερμόν ὑπέρμαχον.

Ὁ Κ. Βουλή φρονεῖ ὅτι ἡ προκειμένη σύμβασις, καίτοι συνετή, δέν θέλει ἐκτελεσθῆ, διότι παρά την χρηστότητα τών διατηρήσεων αὐτού· ἡ ἐστιοφόρ ἔχει καθόλου νά πολεμῆ τόν Μαζίνη.

Βεβαι περιττόν. Οἱ ἡγεμόνες, τῆς ἀγγλίας πρωξαργόντες, αἱ χωρηγούσες δουλοι τό Μαζίνη, εἰσί συνδεμοί τον' ἐκκλέσουν τόν αἰθέντον τών κακουργιάτων τ... Κόρμι, ὁ Μαζίνης δέν κυμάται αἰσπον' Κομάνε, θρούε! Δέν δύνανται νά εἰπωσι Κυμάτου Μαζίνη! Λοιπόν, ὁ Μαζίνης δέν κυμάται, καί ὁρμίζομε νά φιλοξενῆ νά κακουργήματά του. Θά εἶσαι τι, ἐπιβλθε ἐκπλῆξ τήν ἀστυφιλία.

Ἡ φρονίμη Τσελλα, κατ' τόν μαρκήσιον, θέλει ζητήσει νά μάτωσιν οἱ Γάλλοις τής Ῥώμης ἐάν εἶναι φρονίμη, καί διότι γνώσκει ὅτι, ἄν ἀπέχγκετο εἰς Ῥώμην, ἐάν θά ἐθύνατο νά μείνη ἐν αὐτῇ, διά τόν λόγον ὅτι τήν ἐπιφύρων οἱ ἀποστασιακοί θά ἐπιφέρων ἐκ νέου τήν λυμβαρδίαν καί θά ἔβλεπον ορυμάν εἰς Τουρίνον. Ἀν δ' εἰ Μαζζινιστοί ἐπιμένουσι νά ἐπεβάβωσι εἰς Ῥώμην, κάμνουσι τούτο διότι θέλουσι νά δολοφονήσωσι τήν Ιταλικήν δυναστείαν.

Ὁ μέτωρ ἀναπτύσσει ἐν ἐκτάσει τά ἐπιχειρήματα, δ' ἅτινα ἡ Γαλλία ὀφείλει νά μέν ἐγκαταλείψῃ σύδε τόν Πάπαν οὐδέ τήν Ῥώμην, μεταβαίνει εἰς ἕτερον ζήτημα, τό τής φορολογίας, πρότείνει νά ἐπιβληθῆ εἰς φόρος ἐκούσιος, ὅπως δι' αὐτού διατρέφωνται αἱ μητέρες καί αἱ ἀλαυγάνωσι τών εἰς τάς σάλπιγγ φονευομένων στρατιωτών, τοῦτοπιστ τούς παραπληγοφόρους, ἐξαιρέσει τών φερόντων τό τής Α.τγλάνας στ Τιμής, καί προτείνει ὅπως ἐπιβληθῆ φόρος πρός τούς κεκοιμημένους διά ξένων παραστάσεων.

« Δι, λέγει, ναί ἔξω παράπλουν ὑπέρμαν ἀκαίως, πότο ὅπως ἐπαγγυομοφοβέσω διά λόγους οἰς αἰσχύνεσαι τις ν' ἀπαλλέξῃ!... » (Ελαφρὸ ψιθυρισμ). Τά παράπλουν τούτον βίβλιστα λόγια, διότι ἐβλέποντ τις ἐκ ἐγκράτεις εἰς τόν Βουκαλ Κέτον... (0.1 6) ὁ εἰς τό θέατρον, ἔστε νά εἶπε νά τών ἐπιφυτρεύσῃ ἀνδρικά ὁ τό ἔβεζαν ἐπως τούς κατοικους των... (Νέος θόρυβ). Συνέστατα παρατηρούσιν ὁ βάνα διότι ἐπιθυμεῖ ἐπιφυτρεύσῃ ἐπιφύρων ἐπιφύρων ἐπιφύρων